

КНИГА ПРОРОКА ЙОІЛА.

¹ Слово Господнє до Йоїла Ватуїленка.

² Чуйте се, люде старезні, та й ви осадники сієї землі. Чи бувало коли таке за вас або за днів батьків ваших?

³ Перекажіте се дітям вашим; а діти ваші нехай перекажуть своїм дітям, а сих діти — дальшому родові:

⁴ Що полишила гусїниця, їла сарана; що полишила сарана, точили черви, що ж од червів зоставалось, жуки те доїли.

⁵ Прокиньтесь, пяниці, й плачте-голосїте, ви всі, що любите вино попивати, затужїть по виноградньому сокові, бо його однято од уст у вас!

⁶ Бо наступив на мою землю народ дужий, що його й не злічиш. Зуби в його — левині, челюстї в його, як у левиці.

⁷ Мій виноградник він спустошив, фіговину обломив, облупив її з кори й відкинув, — тільки галузки її біліють.

⁸ О! голоси, як молодиця, приперезана веретищем, по мужові молодощів своїх!

⁹ Перестали приноси хлібні та ливні жертви в дому Господньому; плачуть сьвященники, служителі Господні.

¹⁰ Поле облогом лежить, земля сумує; витопано збіжже, сок виноградний висох та й оливина повяла.

¹¹ Румянітьесь із заводу, ви, хлібороби; ридайте, виноградарі; плачте по пшениці й ячмені — пропали жнива в полі.

12 Зсохла лоза виноградня, фіговина повяла; гранатне дерево, пальма та яблонь — всі дерева в полі повсихали; тим то й в синів людських всі радощі зникли.

13 Попідперізуйтеся веретищами й плачте, сьвященники! ридайте, слуги олтаря! йдїть, в волосяницях ночуйте, слуги Бога мого! не стало ні хлїба, ні ливних жертв в дому Бога вашого.

14 Визначіте піст, оповістїть сходи́ни громадські, скличте старшину й усіх осадників землі в дом Господа, Бога вашого, й благайте Господа.

15 О, що за день! а близько він, сей день Господень; мов хуртовина, прийде він од Всемогучого, й усе спустошить.

16 Чи ж не зникає вже перед нашими очима пожива з дому Бога нашого, а з нею радощі й веселощі?

17 Зерно зітліло під скибами своїми, спорожніли засїки, повалено стодоли, бо не стало збіжжя.

18 О, як реве скотина, сумує стадо худоби, що нема їм паші, та й отари валяться з ніг.

19 До тебе, Господи, кличу: ось огонь попалив травні пасовища по степу, полOME посмалило всі дерева в полі.

20 Ба вже й звїрре полеве покликає до тебе, бо повисихали води в потоках, а огонь випалив у степу всю зелень.

2

1 Затрубіте трубою в Сионї; вдаряйте на тривогу на сьвятїй горі моїй; нехай стрепенеться все, що живе на землі, бо надходить день Господень, він уже близько —

2 Той день темний та мрячний, день хмарний і смутний; мов уранці зоря, розкидається нарі́д скрізь

по горах; безліч його, нарід сильний, якого не бувало з давних віків, та й не буде через довгі роди.

³ Поперед його — огонь пожераючий, а позад його — поломе палаюче; поперед його земля, мов би сад Едемський, а позад його — пустиня порожня, і нікому не буде рятунку від його.

⁴ З виду вони — мов ті коні дужі, а скачуть, як їздеці (на конях);

⁵ Скачуть по верхах гір із гуком, наче від возів, із тріскотом поломя огненного, як солону пожерає, — се нарід потужний, все до бою готовий.

⁶ Побачать його люде, й затремтять, — у всіх обличчя побліднуть.

⁷ Бігом біжать вони, бо сильні, вилізають на мури, бо се воїни хоробрі; кожний прямує своєю дорогою, з дороги не зверне.

⁸ Один одного не тисне, всякий пильнує путя свого, а впаде хто на списа, так і се не шкодить.

⁹ Ввихаються по місті, вилізають на мури, на доми, вломлюються в вікна, мов ті розбишаки.

¹⁰ Перед ними, бачиться, здригається земля, хитається небо, сонце й місяць померкають, а світло зір гасне.

¹¹ А Господь загримить перед військом своїм гуком величнім; бо се його — отта безліч війська, се його волю виповняє оттой могучий; бо то великий і страшний день Господень, — хто видержить його?

¹² Та тепер ще говорить Господь: Обернітесь до мене всім серцем в пості, в плачу й у жалі.

¹³ Роздирайте серця, ваші, а не одержу, й навернітесь до Господа, Бога вашого, він бо благий і милосерден, довготерпеливий і вірно милуючий та й боліє над нещастем.

¹⁴ Хто знає, чи він не пожалує вас, і не дасть своє

благословенне на хлібові та ливні приноси
Господеві, Богу вашому.

15 То ж затрубіть трубою на Сионі, визначіть піст, і
оповістять сьвяточні збори.

16 Зберіть народ, скличте збори, позбірайте
старих, діти й немовлят при грудях; нехай вийде
жених із своєї сьвітлиці і молода з своєї комори.

17 Між двором і жертівником нехай заплачуть
сьвященники, божі слуги, та й промовлять:
Пожалься, Господи, люду твого, не подай насліддя
свого на поругу, щоб невірні з його не сьміялись.
Чого б говорити невірним між собою: Де Бог їх?

18 А тоді пожалує Господь землю свою і пощадить
свій нарід.

19 І відповість Господь та й скаже своєму народові:
Ось, я пошлю вам хліб і вино й олію, і будете
споживати їх, та й не подам вас уже в наругу
невірам;

20 А того, що прийде з півночі, я відверну од вас і
прожену його в безводню пустиню; передне крило
його сягати ме в восточне, а задне до західнього
моря, і завоніє трупами його й піде від них смород,
за те, що стільки наробив лиха.

21 Не бійся ж, ти, земле; радуйся і веселися, бо
Господь великий, він довершить теє.

22 Не лякайтесь, животини, бо пасовища в степах
ізнов зазеленіють травою, дерева почнуть наново
родити, фіговина й виноградник покажуть ізнов
свою силу.

23 Та й ви, чада Сионові, зрадійте й втішайтесь
Господом, Богом вашим, бо він подасть вам дощу
доволі, посилати ме дощ, — дощ ранній і пізній, як і
перед тим.

24 І сповняться гумна пашнею, а вино та олія

будуть переповнювати посуд під тискарнями.

²⁵ І поповню вам усе за всі ті часи, коли в вас пожерала все сарана, черви, гусінниця та жучки — те військо моє велике, що я насилав на вас.

²⁶ І їсти мете до наситу, а споживаючи, будете славити ім'я Господа, Бога вашого, що так з вами предивно вчинив; і нарід мій сорому вже не дознає.

²⁷ І зрозумієте, що я — посеред Ізраїля, та що я — Господь, Бог ваш, і нема другого, а тим і нарід мій сорому не дознає.

²⁸ І станеться після сього, що на всякого з'іллю мого духа, й будуть сини ваші й дочки ваші пророкувати; старим людям у вас будуть сни од мене снитись, та й молоді в вас будуть видива бачити.

²⁹ Ба й на раби й рабині я того часу злию духа мого.

³⁰ А опісля покажу знамення на небі й на землі: кров і огонь і стовпи диму.

³¹ Сонце обернеться в темряву, а місяць — у кров перед тим, нім настане день Господень, великий і страшний.

³² І буде того часу: Кожен, хто призивати буде ймя Господнє, спасеться; бо тільки на Сионі і в Єрусалимі буде спасенне, — як сказав Господь, — та в останках, що їх Господь покличе.

3

¹ Ось бо, в ті дні, як я заверну полонь Юди й Єрусалиму, —

² Позбіраю всі народи на Йосафатовій долині, і заведу там над ними суд за мій люд, за моє наслідде, за Ізраїля, що вони його між невір порозкидали, й мою землю між себе паювали.

³ Та й про мій нарід вони метали жереб, і міняли хлопа за блудницю, продавали дівчину за вино, щоб було що пити.

⁴ І що ж ви мені вчините, Тире й Сидоне, та й ви, всі примежні Филістії? Може ви схочете помститись на мені? схочете відплатити мені? Та ж мені легко, обернути таки зараз вашу відплату на голови ваші.

⁵ Ви бо забирали срібло моє та золото моє й що дорогого було в мене, та й заносили в божниці ваші,

⁶ Ба й синів Юдиних і осадників Єрусалимських продавали ви Грекам, щоб запроторити їх далеко від землі родинної.

⁷ Та ось, я підійму-перенесу їх із того місця, куди ви їх запродали, й оберну заплату вашу вам на голову.

⁸ Я пооддаю сини ваші й дочки ваші в руки синів Юдиних, а вони продавати муть їх Сабіям, народові далекому. — Ось, як сказав Господь.

⁹ Оповістять се проміж народами, готуйтеся до війни, розбудіте завзятте в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці.

¹⁰ Покуйте мечі з лемішів ваших, із серпів поробіте списи; безсилок нехай скаже: я сильний.

¹¹ Квапте, сходіться, всі народи сумежні, зберіться (проти Бога); ти же, Господи, веди туди борців твоїх!

¹² Рушайте, народи, зйдіть на Йосафатову долину; бо там я засяду, судити всі народи звід'усюди!

¹³ Пускайте в рух серпи, бо жниво наспіло; ййдіте, спустіться униз, бо вже повна ягід тискарня, а посуд під нею аж переливається, — бо злоба їх велика.

¹⁴ Товпи, товпи в долині відплатній! бо не далекий день Господень від долини суду!

¹⁵ Сонце й місяць померкнуть, та й зорі ясноту свою втерять.

16 І загримить Господь від Сиону, й дасть почути голос свій від Єрусалиму; — затремтить небо й земля; та свому народові буде Господь охороною, — обороною дітям Ізраїля.

17 Тоді спізнаєте ясно, що я — Господь, Бог ваш, що витаю на Сионі, на сьвятій горі моїй; і буде Єрусалим сьвятим, та й не будуть уже чужоземці переходити через його.

18 І буде того часу: Капати муть гори соком виноградним, а горби молоком потечуть, а всі русла Юдейські сповняться водою, з дому же Господнього пролиється джерело й засичувати ме долину Ситтим.

19 Єгипет стане тоді пустинею, та й Едом — німою пустокою, за те, що кривдили синів Юдиних, і неповинну в землі їх кров проливали.

20 А Юда жити ме вічно й Єрусалим — від роду в роди.

21 І змию-помшу кров їх, що досі не змив іще, й пробувати ме Господь на Сионі.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 May 2026 from source
files dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358